

Hillel's Strange Yet Insightful Conversion Practices

מסכת שבת לא.

תנו רבנן: מעשה בגוי אחד שבא לפני שמאי. אמר לו: כמה תורות יש לכם? אמר לו: שתים, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. אמר לו: שבכתב אני מאמינה, ושבעל פה — איני מאמינה. גיירני על מנת שתלמדני תורה שבכתב. גער בו והוציאו בנזיפה. בא לפני הלל, גייריה. יומא קמא אמר ליה: א"ב ג"ד. למחר אפיה ליה. אמר ליה: והא אתמול לא אמרת לי הכי! אמר ליה: לאו עלי דידי קא סמכת? דעל פה נמי סמוך עלי.

שוב מעשה בגוי אחד שבא לפני שמאי. אמר לו: גיירני על מנת שתלמדני כל התורה כולה כשאני עומד על רגל אחת! דחפו באמת הבנין שבדוד. בא לפני הלל, גייריה. אמר לו: דעלק סני לחברך לא תעביד — זו היא כל התורה כולה, ואידך פירושה הוא, זיל גמור.

שוב מעשה בגוי אחד שהיה עובר אחורי בית המדרש, ושמע קול סופר שהיה אומר: "ואלה הבגדים אשר יעשו חושן ואפוד". אמר: הללו למי? אמרו לו: לכהן גדול. אמר אותו גוי בעצמו: אלה ואתגיייר בשביל שישיומי כהן גדול. בא לפני שמאי, אמר לו: גיירני על מנת שתשיומי כהן גדול. דחפו באמת הבנין שבדוד. בא לפני הלל, גייריה.

אמר לו: כלום מעמידין מלך אלא מי שיודע טכסיסי מלכות, לך למוד טכסיסי מלכות. הלך וקרא. כיון שהגיע "והזר הקרב יומת", אמר ליה: מקרא זה על מי נאמר? אמר לו: אפילו על דוד מלך ישראל. נשא אותו גר קל וחומר בעצמו: ומה ישראל שנקראו בנים למקום ומתוך אהבה שאהבם קרא להם: "בני בכורי ישראל", כתיב עליהם "והזר הקרב יומת" — גר הקל שבא במקלו ובתרמילו, על אחת כמה וכמה.

בא לפני שמאי, אמר לו: כלום ראוי אני להיות כהן גדול? והלא כתיב בתורה: "והזר הקרב יומת". בא לפני הלל, אמר לו: ענוותן הלל, ינוחו לך ברכות על ראשך, שקרבתי תחת כנפי השכינה